

Nr 19.

Av herr **Lindblad, Ernst**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till utvidgning av spårsystemen vid Simonstorps och Strångsjö järnvägsstationer.

Från orterna mellan Hallsberg och Katrineholm klagar man, att oaktat belägenheten invid stora stråkvägen tåglägenheterna äro relativt få och att en del tåg ej heller få stanna exempelvis på en så pass betydande station som Vingåker, varjämte tågtider olämpligt anordnats. Vid efterhörande av orsakerna svaras det, att utrymmet i Katrineholm är för litet, varför man nödgas låta tåg avgå från Katrineholm innan andra inkommit, varigenom behöflig förbindelse mellan vissa tåg är utesluten. Meningen är ju att småningom utvidga spårsystemet i Katrineholm, och måhända kan då rådast bot för en del av dessa klagomål. Jag anför detta här, alldenstund en jämförelse självant erbjuder sig: då förhållandena gestalta sig sådana på en fullt livskraftig linje, kan man fråga sig, huru det framdeles skall te sig på linjen Katrineholm—Norrköping. Vid öppnandet av Järna—Norrköpingsbanan kommer en betydande minskning av tåg att äga rum på den gamla bansträckan. Så vida ej särskilda utvidgningar av järnvägsnätet exempelvis genom en föreslagen ny bana Katrineholm—Köping, kommer till stånd har man t. o. m. befarat, att här rent av skulle uppstå en s. k. »död linje». För familjer, som hittills kunnat låta sin ungdom resa från Katrineholm till skolor i Norrköping, bleve det en betydande försämring. Och för ortsbefolkningen i allmänhet blir nog indragningen kännbar, i all synnerhet om tendensen skall bli den, att blott långa godståg skola anordnas.

Kungl. Maj:t framlägger nämligen nu kungl. järnvägsstyrelsens förslag att vid Simonstorp och Strångsjö spårsystemet skall utvidgas till 600 meter; härigenom skulle de längsta godstågen kunna få rum. I vanliga

fall skulle väl en dylik hemställan gått fri från särskild observation, men i år borde man kunna vinna gehör, då man för sparsamhetens talan och vill undvika denna troligtvis onödiga utgift. Samtidigt ombygges ju banan Norrköping—Mjölby till dubbelspårig och blir därigenom i hög grad trafikdugligare. Bli stationen vid Katrineholm ävenledes utvidgad, så synes vara väl sörjt för behövlige tågöten.

För ortsbefolkningen är helt visst önskligare att få *flera* förbindelser och ej uteslutande *långa* tåg. Jag håller därför före, att med den föreslagna utvidgningen kan och bör anstå, tills man fått full erfarenhet och visshet om trafikens omfattning på denna bandel under de nya förhållandena. Även om en högkonjunktur skulle kunna väntas, så blir nog linjen Nyköping—Norrköping klar till användning dessförinnan.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen ville besluta att vid beviljande av anslag till *utförande av nya byggnader och anläggningar vid statens trafikerade järnvägar* det för år 1916 begärda beloppet *minskas* med kostnaderna för angivna arbeten vid Simonstorps och Strångsjö järnvägsstationer kr 55,500.

Stockholm den 23 januari 1915.

Ernst Lindblad.